

436 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கூட்டுறவு சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 60/1974)

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1975 நவம்பர் 11]

1974 ஆம் ஆண்டு, கூட்டுறவு சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 60/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-10)

(5) தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975).

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அறநிலையத் திருத்தச் சட்டத்தைப் பல வகையிலேயும் வரவேற்கின்ற நல்ல மனம் அல்லது சுபாவம் எனக்குத் தூண்டப்பெற்றாலும், சில இன்றியமையாத கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் நம்முடைய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சாதாரணமாக, நம்முடைய சமயங்கள், சமய நிறுவனங்கள், திருக்கோவில்கள் ஒரு காலத்திலே புகழ் பெற்ற தமிழக வரலாற்றிலே, தமிழ் இன வரலாற்று மையக் கேந்திரங்களாக, சமூகப் பணி மனைகளாக இருந்தன. அவைகள் காலப் போக்கில் அந்நிய ஆட்சியின் காரணமாக சிரத்தை குறைந்து, விலகியிருக்கின்றன. மீண்டும் நம்முடைய அரசு, குறிப்பாக

@ 475-483 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 நவம்பர் 11] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள், அவற்றை சமுதாயப் பணி மனைகளாக மாற்றுவதில் அதிக அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை முழு மனதோடு வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தமாதிரித் திருத்தங்கள் வரும்போதெல்லாம், சமய நிறுவனங்கள், திருக்கோவில்கள் ஆகியவை பணம் பண்ணுகின்ற வேலும் பொருளாதார நிறுவனங்கள்போல் கருதப்படுகின்றன. எனவே இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது, திருக்கோவில்கள், அறநிலையங்கள் ஆகியவற்றின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கும், அதனுடைய பின்னணியில் மறைந்து கிடக்கும் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் உரிய வாறு சில திட்டங்களை நம்முடைய அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். சாதாரணமாக நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவார்கள். கிறித்தவ சமய நிறுவனங்கள் நல்லபடியாக வேலை செய்கின்றனவென்றும், நம்முடைய சமய நிறுவனங்கள் அப்படி வேலை செய்ய வில்லையென்றும் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்குரிய பலகீனங்கள் எங்கிருக்கின்றன என்பதை அரசு கண்டுபிடித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அரசினுடைய ஆட்சி முறையில், மேலாண்மையில் கடந்த கால் நூற்றாண்டு களாக—50 ஆண்டுகள் என்றுகூடச் சொல்லலாம்—இந்தச் சமய நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அந்த வழியில் வழி நடத்துவதும், செயல்படுத்துவதும் இன்றியமையாதது. அதற்குரியவாறு சில சட்டங்களில் திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலம், அந்த நிர்வாகத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமும், விருப்பமும், வேண்டுகோளுமாகும். அதே நேரத்தில் ஒரு சமய சார்பற்ற அரசு என்ற நிலையும் நமக்கு இருக்கிறது. அதிலே இரண்டு விதமான கருத்துக்கு இடம் கிடையாது. ஆக, சமய நிறுவனங்களில் நல்ல நிர்வாகம், நல்ல அமைப்பு வேண்டுமென்பதிலே அரசுக்கு இருக்கும் அக்கறையை யாரும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அந்த வகையில், அந்த நிறுவனங்களைச் சரியான முறையில் வழி நடத்தலாம். மேலாண்மை செய்யலாம். அதற்கு மாறாக தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அந்த நிர்வாகங்களில் அரசு அதிகாரங்கள் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன என்பதுபோன்ற மனோபாவங்கள் மக்களிடத்தில் உண்டாவது அவ்வளவு நல்லதா என்பதை நம்முடைய அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வழி நடத்துதல் என்பதும் மற்றும் மேலாண்மை செய்வது என்பதும், அரசின் அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பதென்பதும் இரண்டு மாறுபட்ட, முரண்பாடான கருத்துக்களென்று நான் கருதுகிறேன். அப்படியொரு எண்ணம் சமுதாயத்தில் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக பல்வேறு சமயங்கள் வாழும் நாடாக நமது நாடு இருக்கின்றது. அந்த

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1975 நவம்பர் 11]

சமய நெறியில், அந்த நிறுவனங்கள் சுதந்திரமாகப் பணிகளைச் செய்து, மக்களை மதம் மாற்றுதல் போன்ற பணிகளிலே ஈடுபட அனுமதிக்க வேண்டும். அந்தச் சமுதாயத்திற்கு முழுவதும் சமய அடிப்படையிலே பயன்படுகின்றவாறு, தனித்து சிறப்பாக இயங்குவதற்குரிய வழி வகைகளை நம்முடைய அரசு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். எனவே இந்த மாதிரி அமைப்புக்கள், நிறுவனங்கள் வருகின்றபோது, அறங்காவலர்களாக இருந்தாலும் சரி, இறை பணியாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அந்தக் கோட்பாடுகளிலும், கட்டுப்பாடுகளிலும் அளவு கடந்த ஆர்வமும், அக்கறையும் உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களை நியமித்தால்தான், அதிகமான வளர்ச்சியைக் கொடுக்கும். நம்முடைய அரசு மக்களின் உணர்வுகளை உணர்ந்த அரசு. அந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு, பூம்புகார் பொலிவுகிறது; வள்ளுவர் கோட்டம் காணுகிறோமென்று சொன்னால், அந்த அமைப்பில், ஆட்சியில் பொறுப்பு ஏற்கின்றவர்களுடைய உணர்வுகளின் விளைவுதான் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. பல சமயங்களில் சமய ஞானிகள், பல பெரிய நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த இடங்கள், மடங்கள் இவைகள் எல்லாம் நினைவுச் சின்னமாக்கப்படுவதுபற்றி நான் இந்த மேலவையில் பரிந்துரை செய்திருக்கிறேன். ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் வருகிறபோது, அற நிலைய ஆட்சித் துறைகூட அதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்காமல், அதை மடங்களே செய்ய வேண்டும், கோவில்களே செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலைமையை ஆராய்ந்து, அவற்றைச் செய்யக் கூடிய இனிய சூழ்நிலையில் இல்லையென்பதை நம்முடைய அமைச்சரவர்களும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி அமைப்புக்கள் வளருகிறபோது, சிறந்த முறையில் அதனுடைய நோக்கங்கள், கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் வளர்த்துக் கொடுக்க வகையில் அமைக்க வேண்டுமென்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகத் திருக்கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில், 2, 3 வகையில் பிரித்து, நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவது அவசியமானது. பொதுவாக பூசையில் நாம் தலையிடுவதில்லை என்ற மரபு இருக்கிறது. ஆனாலும் தவிர்க்க முடியாத நிலையில், இந்த இரண்டும் கலந்துதான் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு துறையிலும், ஒவ்வொரு திருக்கோவிலிலும், ஒவ்வொரு மடமும் கூட சமூகப் பாதுகாப்புக்கென்று சில குறிப்பிட்ட பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மற்ற சமய நிறுவனங்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் வழிபடுகிற மக்களுக்குப் பட்டியல் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அற நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில், சொத்து ரெஜிஸ்டர்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வழிபடுபவர்கள் யார் யார், அவர்களுடைய நலன் என்ன

1975 நவம்பர் 11] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

வென்று கவனிக்கத்தக்க வகையிலே இந்தச் சட்டங்கள் உயிர்ப்பு பெற வேண்டும். இதற்கு இசைந்து வருகின்றவாறு மற்றவர்களை நாம் தயார் செய்ய வேண்டும். தேவைப்பட்டால், நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டும். சொத்துக் களுடைய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில், 'செகுலர் ஸ்டேட்' என்பதால், எந்தவிதமான மாறுதல்களையும் நாம் செய்யலாம். எந்தவிதத்திலும் மேலாண்மை செய்யலாம். ஆனால் இந்தமாதிரிப் பணிகளை எடுத்துக்கொள்கிறபோது, நாம் சிறந்த சில உதாரணங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். பரம்பரை அறங்காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில், அது ஒரு சொத்துரிமை அல்ல என்பதில் இரண்டுவித கருத்துக்கு இடம் இருக்க முடியாது. அதை உயர்நீதி மன்றம்கூட ஆட்சேபித்திருக்கிறது. ஆனாலும்கூட பல பரம்பரை அறங்காவலர்களுடைய திருக்கோவில்கள் நல்ல முறையில் தாய்மையாகப் பணி புரிகின்றன என்பதிலே நம்முடைய அமைச்சரவர்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இருக்காதென்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக தர்மபுர ஆதீனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய திருக்கோவில்கள் நன்றாகப் பேணப்படுகின்றன. இயற்கை நியதி களுக்கு மாறாக சில சமயங்களில் நாம் சட்டம் செய்கின்றோமோ என்று அச்சம் ஏற்படுகிறது. தவறான நிர்வாகம் இல்லாமல்போனாலும், பரம்பரை அறங்காவலர்களுடைய திருக்கோவில்களில் நாம் கூடுதலாக அறங்காவலர்களை நியமிக்கலாமென்று அரசு இப்போது முடிவெடுத்திருக்கிறது. அரசுக்கு, நன்றாக நடைபெற வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். நன்றாக நடைபெறாத நிறுவனங்களை வழி நடத்த அறிவுறுத்த வேண்டும். நன்றாக நடந்தாலும், நியமிக்கலாம் என்று சொன்னால், எந்த நோக்கத்தில் அரசு அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிற தென்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனவே 'தவறாக இல்லாது போனாலும்' என்று சொன்னால், அது வேறு விதமாக, இயற்கை நியதி களுக்கு மாறாக இருப்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இறை பணியாளர்கள், நேரடியாக ஊழியர்களைப் பொறுக்கித் தருகிற தேர்வுக் குழுவின் மூலமாக வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு 6 மாதம், 3 மாதம் குறுகிய காலப் பயிற்சி கொடுத்து அவர்கள் இறை பணியாளர்களாக நியமிக்கப்படுகின்ற பழக்கத்தை கட்டாயமாக அரசு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். திருக்கோவில் என்றால், அது ஒரு தத்துவ களஞ்சியமாக, ஒரு பல்கலைக் கழகமாக இருக்கின்றது. அதனுடைய உணர்வுகளைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், நாம் பி. ஏ. போன்ற பட்டப்படிப்பு படித்தவர்களை மட்டும் போட்டுவிட்டால் போதாது. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த பிறகாவது, மற்ற துறைகளில் இருப்பதைப் போல, 3 அல்லது 6 மாதங்கள் நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, அந்தப் பயிற்சியிலே தேர்வு பெறுகிறவர்களுக்குத்

தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 52/1975)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1975 நவம்பர் 11]

நான் அந்த இறை பணியாளர் பதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று வைக்க வேண்டும். இது ஒரு நியாயமான கோரிக்கை, இதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தணிக்கைக் கட்டணத்தை இப்போது கூட்டியிருக்கிறார்கள். சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு நகர்ப்புற நிலவரி மசோதாபற்றி இங்கே விவாதம் நடைபெற்றது. நான்கு புறமும் விலை வாசி உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் அரசு ஏதாவது சட்டம் செய்தால், சமய நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தது. இப்போது வரவர அந்த விதிவிலக்குகள் அடிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு புறம் வருவாய்க்கு உள்ள வழிகள் குறுகி வருகின்றன; மறுபுறம் செலவுக்குள்ள வழிகள் பெருகி வருகின்றன. இப்படியே போனால், அந்த அறநிலையங்கள் என்னவாகுமென்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் சற்றேறக்குறைய 10 நிறுவனங்களிடமிருந்து எந்த முறையில் தணிக்கைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது என்ற புள்ளிவிவரத்தைச் சேர்த்தேன். அதிலே ஒன்று இந்தியன் பேங்க். அது இந்தியாவிலேயே ஒரு பெரிய நிறுவனம். அங்கே 15 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவு செய்கிறார்கள். அந்த நிறுவனத்திற்கு, ஆண்டொன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் தணிக்கைக் கட்டணமென்று ரிசர்வ் வங்கி நிர்ணயித்திருக்கிறது. ரிசர்வ் வங்கியே தணிக்கையாளர்களை நியமிக்கிறது. ஆக பல கோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்கின்ற ஒரு வங்கிக்குக்கூட ரிசர்வ் வங்கி வைத்திருக்கின்ற கட்டணம் 3,000 ரூபாய். தணிக்கையாளர்களையும் அவர்களே நியமிக்கிறார்கள். அதுபோல நம்முடைய அரசின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. 132 கோடி ரூபாயை நாம் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம். மேலும் தனியார் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரவு செலவு செய்கின்ற ஒரு கல்லூரிக்கு 100 ரூபாய்தான் தணிக்கைக் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். தமிழக அரசினுடைய கல்வித் துறையில் இப்படி இருக்கிறது. அதுபோல வேளாண்மை வாரியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 156 லட்சம் ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்கு வரவு செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் 3,500 ரூபாய்தான் அவர்கள் தணிக்கைக் கட்டணம் கொடுக்கிறார்கள். என்னிடம் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. இப்போது விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டணங்களைக்கூட கொடுக்க முடியாமல் பல நிறுவனங்கள், பல ஆண்டுகளாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, இவற்றிற்குக் குறைந்த அளவு தணிக்கைக் கட்டணம் விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர்நீதி மன்றத்திலேகூட இதைப்பற்றிச் சர்ச்சை நடந்தபோது, என்ன வேலை செய்கிறோமோ அந்த வேலை செய்வதற்

1975 நவம்பர் 11] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

சூரிய நியாயமான கட்டணங்களை வாங்கிக்கொள்வதுதான் முறை என்று சொல்லப்பட்டது. இதிலே அரசுக்குப் பல சங்கடங்கள் இருக்கலாம்.

(பிற்பகல் 6-20)

இதெல்லாம் இப்போது நாம் ஒரு தனி இலாக்காவை ஏற்றுக்கொண்டதனால் ஏற்படும் சமையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். இப்போது தனியார் கல்லூரிகளில்கூட, சென்ற ஆண்டுவரையில் அவர்களே, தணிக்கையாளர்களை நியமித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த முறை சரியானதாக இல்லை என்று இப்போது அரசாங்கமே தணிக்கையாளர்களை நியமிக்கிறது. அப்படி நியமிக்கிற போதுகூட, வரவு செலவுக் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்காக நாம் இப்போது அற நிலையத்தைக் கேட்கப் போகிற தொகை மூன்றாயிரத்திலிருந்து, ஆயிரம் வரையில் வரும். ஆனால் கல்லூரிகளிலே கொடுக்கிற தொகை 100 என்று பார்க்கிறோம். இந்த அடிப்படையை நாம் பார்க்கிறபோது, பல வங்கிகள், சிவில் சப்டைஸ் கார்ப்பரேஷன் போன்றவைகளை எடுத்துக் கொண்டால், 40 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரவு செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் தணிக்கைத் தொகை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இருப்பதை அரசு பார்த்து, இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால், நம்முடைய அறநிலையச் சட்டத்தில், தணிக்கைத் தொகை விதிப்புக்கு உள்ள மொத்தத் தொகையை வசூலிக்க 100-க்கு 10 விழுக்காடு என்று பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் மேலாண்மைக்கு 11 விழுக்காடு என்று வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். வேலையை உண்மையாக களத்தில் செய்கிறவர்கள், அதை வசூலித்துக்கொண்டு வந்து சேர்க்கிறவர்களுக்கு 10 விழுக்காடு, அதை மேலாண்மை செய்கிறவர்களுக்கு 11 விழுக்காடு என்று சொன்னால், கீழே இருக்கிற நடைமுறைகள், நிர்வாகங்கள் என்னவாகும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்து—நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகின்றேன்—எந்தத் திருக்கோயிலும் விஞ்ஞான பூர்வமான நிதிநிலைத் திட்டம் தயாரிக்கின்ற பழக்கத்தை இதுவரை கொண்டுவரவில்லை. கொண்டுவரவும் முடியவில்லை நிதி பற்றாக்குறையின் காரணமாக; பெரிய பெரிய மண்டபங்கள் வைத்திருக்கின்ற நிர்வாகங்களுக்கு, அதிலே வருகின்ற தேய்மானங்கள், பின்னாலே வருகின்ற பாதுகாப்புகள், திருப்பணிகள் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்குக்கூட நிதி ஒதுக்க முடியவில்லை. பெரிய சர்ப்ளஸ் கோயிலிலே ஏதாவது செய்ய முடியுமோ என்னவோ தெரியவில்லை. மற்றவைகளைப் பொறுத்தமட்டிலும், ஒரு புறம் நாம் கட்டிக்கொண்டுபோக, மறுபுறம் இடிந்துவரும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆக, ஒரு கோயிலுக்கு—ஒரு மாடல் விஞ்ஞானபூர்வமான வரவு

தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 52/1975)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1975 நவம்பர் 11]

செலவுத் திட்டம்—இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்த பிறகு, இப்படி 10 விழுக்காடு நாம் தணிக்கைக் கட்டணம் வாங்க முடியும் என்று அரசு நம்பினால், எனக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. அரசினுடைய தணிக்கைத் துறைக்குக் கொடுப்பதற்கு மறுப்பு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், அதை நிர்வாகத்தால் உண்மையாகக் கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்கள் சம்பளத்தைப் படிப்படியாக உயர்த்திக் கொண்டு போகிறார்கள். திருக்கோவில்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள், இன்னும் 100 விழுக்காடு பேரும் கூட, வாழ்க்கைக்குப் போதிய ஊதியம் இல்லாமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இனிமேல் ஒய்வூதியம் போன்ற வசதி வாய்ப்புக்கள் எல்லாம் உண்டாக்கினால்தான், அவர்கள் நிம்மதியாக வாழ வழியேற்படும். லட்சக்கணக்கான ஊழியர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். நான் முன்னாலேயே நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, ரொம்ப கனியோடு, பரிவோடு உடனடியாக அந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்டு, அவர்களும் உடனடியாக அறிவித்தார்கள். ஆனால், அந்த ஊதிய உயர்வைக்கூட பல கோயில்கள் நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. தஞ்சாவூரிலே, திருவாரூர் திருக்கோயில் மிகப்பெரிய திருக்கோயில். இந்த தீபாவளிக்குக்கூட அங்கே சம்பளம் பட்டுவாடா செய்ய முடியாமல் நிதி நெருக்கடியில் சங்கடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பெரிய கோயில்கள் எல்லாங்கூட தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிதி நெருக்கடி காரணமாக பெரிதும் அல்லல்படுகின்றனவென்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அந்தத் தணிக்கைக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசை மிகுந்த பரிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்— எதிர்ப்பதாக நினைக்க வேண்டாம்—எது சாத்தியம் என்று பார்த்து, அந்த சாத்தியக் கூறுகளை அன்புகூர்ந்து ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படி ஆராய்ந்து சாத்தியக்கூறு இருப்பதாகத் தென்பட்டால், கொடுப்பதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. அப்படி ஆராய்ந்து சாத்தியக்கூறு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க, இதை தற்காலிகமாக அரசு ஒத்திவைத்தாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சில நிறுவனங்களுடைய மாதிரி வரவு செலவுத் திட்டத்தை வாங்கிப் பார்த்ததில், 7½ விழுக்காடு, 10 விழுக்காடு, 15 விழுக்காடு துண்டு விழுகின்ற நிறுவனங்களாகத்தான் அவைகள் இருக்கின்றன. நிலைமை இப்படி இருக்கின்றபோது, வேறு எந்த நிர்வாகத் திலும் இல்லாத அளவுக்கு தணிக்கைக் கட்டணம் அதற்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எந்தப் பொது நிறுவனத்திலும் 3½ விழுக்காடு தணிக்கைக்

1975 நவம்பர் 11] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

கட்டணம் இருப்பதாக என்னுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. வங்கிகளைக் கேட்டேன், வாரியங்களைக் கேட்டேன். நம்முடைய சுற்றுலா வாரியத்திற்கு எவ்வளவு லட்சம் வரவு செலவு இருக்கிறது, அங்கே என்ன தணிக்கைக் கட்டணம் என்று பார்த்தால், 0 என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறதே தவிர அது 1 என்ற விழுக்காட்டுக்குக்கூட வரவில்லை. அரசினுடைய பிற துறைகளிலே இருக்கின்ற வாரியங்களுக்கு இந்த நிலை என்று சொன்னால், ஒரு அற நிலையம், அறத்துக்காக ஏற்பட்டிருப்பதை, அதிலே 10 விழுக்காடு, 15 விழுக்காடு சமூகப் பாதுகாப்புக்குத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்று அரசு விதி செய்யுமானால், இரண்டு கைகளாலும் மனமுவந்து வரவேற்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். செய்து கொண்டிருக்கும் காரியத்தைத் தணிக்கை செய்வதிலே நாம் இவ்வளவு பெரிய தொகையைச் செலவழிப்பதென்பதை எந்த வகையிலும் நியாயமானதாக என்னால் கருத முடியவில்லை. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, அன்புசூர்ந்து நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியளிக்கத்தக்க ஒரு செய்தி, வரவேற்கத்தக்க ஒரு செய்தி, போவைக்குப் பங்களிப்புத் தொகை கொடுக்கலாம் என்று சட்ட முன்வடிவில் சேர்த்திருப்பது. அதற்காக நான் மிகுந்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால், அது ஒரு காலத்திலே அரசு பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனம் என்று இருந்தது. அன்றைக்கிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், தானே முதலமைச்சராக இருக்கப்போவதாக நினைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய மேலாண்மையிலேயே அதை ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்தி விடலாம் என்று நினைத்தார். ஆனால் தொடர்ந்து அது சரியாக நடைபெறவில்லை. இந்துக்களுக்கு “தான் ஒரு இந்து” என்று சிந்திக்கின்ற பழக்கத்தைவிட, ஐயுறு ரீதியாகவும், தனி ரீதியாகவும் சிந்திக்கின்ற பழக்கம் சாபக்கேடு காரணமாக இருக்கிறது. அது மேல் முதல் கீழ் வரையிலும் இருக்கிறது. இதற்கு யார் விதிவிலக்கு என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அப்படி ஒரு பலவீனமான சமுதாய அமைப்பில், ஒரு போவையை அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள். அதற்கு நிதி வசூலித்தல் போன்றவைகளிலேகூட இடர்ப்பாடுகள் இருந்தன. அடிப்படிப்பட்ட இடர்ப்பாடுகளிலேகூட, இன்றைக்கு நம்முடைய அற நிலைய அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும், மடாதிபதிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்று கேட்டார்கள். தணிக்கைத் தொகை வேண்டுமென்று நாம் கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம். அதைப் போல பங்களிப்புத் தொகை வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம். சரியான முறையில் வராதவர்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1975 நவம்பர் 11]

களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு, அல்லது இந்தமாதிரிக் கொள்கைக் கோட்பாடு பாதுகாப்புக்கு இந்தப் பேரவையைத் தவிர வேறு எதுவும் இன்றைக்கு மார்க்கம் கொடுப்பதாக இல்லை. நம்முடைய மான்முமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேரவையினுடைய ஆலோசனைக் குழுவில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி நாங்கள் விவாதித்தோம். தெளிவாகச் சொன்னால், பிற மதங்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்படுகின்றபோது, நெருக்கடியைத் தீர்க்க தலைகாட்டுகின்ற ஒரேயொரு பொறுப்பை இந்தப் பேரவைதான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நாம் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது, அவர்களே அக்கறைகொள்ள வேண்டுமென்றெல்லாம் அரசு சொல்வது அதிலே கொள்கை, கோட்பாடு இருக்கிறது என்பதால்தான். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மகிழ்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பேரவைகூட ஒரு 'ஆர்தோடாக்ஸ்' செஷனாகப் போகாமல் அரசினுடைய கொள்கைகளுக்கு, முற்போக்குக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தருகின்ற ஒரு அணியாக, நம்முடைய மறைமலையடிகள், அறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களுடைய முற்போக்கு அணியாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த 25 ஆண்டு, 50 ஆண்டு வரலாற்றில் பார்த்தால், இந்த அரசினுடைய வரலாற்றில்தான் சமயத் துறையிலும்கூட, நம்முடைய முற்போக்குக் கருத்துக்கள் பிரதிபலிப்பதற்கு இப்போது ஒரு அணி இருக்கிறது, ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது என்று மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க முடியும். எனவே, அதைச் சட்டபூர்வமான ஒரு ஸ்தாபனமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனெனில் சமயச் சீர்திருத்தம் ஏதாவது நாம் செய்தால், உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறபோது, "இது சமயச் சீர்திருத்தம், அரசு செய்யக்கூடாது" என்று சொல்வார்கள். எனவே, பேரவை போன்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை நாம் வளப்படுத்துவோமானால், நாம் நினைக்கின்ற சமயச் சீர்திருத்தங்கள் அவசியம்தானா என்பதை அதிலே விவாதிப்பதற்கு, முடிவெடுப்பதற்கு, வலிமை ஏற்பட முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எல்லாம் ஏற்பட—நம்முடைய சமுதாய அமைப்பு இப்படி இருப்பதனால் சொல்கிறேன்—நம்முடைய அமைப்பை நாம் ஒருமைப்பாடுடையதாகச் செய்வதற்கு இன்னும் ஒரு தலைமுறை பிடிக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் துறையில் நம்முடைய அரசு அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, பேரவைக்கு இந்த அளவுக்கு இடம் கொடுக்க முன்வந்ததற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து, அதை விரைவாக ஒரு சட்டபூர்வமான நிறுவனமாக மாற்றி, அதற்கு நியாயமான பங்களிப்புத்தொகை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். மற்ற மதஸ்தாபனங்கள் கல்வி மருத்துவப் பணிகளை மேற்கொள்கின்றன. கிறிஸ்தவதை இருப்பதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் கிறிஸ்தவ சர்ச் கொடுக்கிறது; அதைப்போல இந்துவுக்கு இந்த ஸ்தாபனம் உத்தரவாதம் கொடுக்கிற ஒரு

1975 நவம்பர் 11] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

இன்றியமையாத சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்காத வரையில், ஒரு இந்து அனாதையாக இருக்கிற வரையில், இந்து ஸ்தாபனங்கள், அதனுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறியதாகக் கருத முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க பேரவைதான் இந்தப் பணியைச் செய்ய முடியும். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி வடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஏழு மணிக்குள் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மதிப்பிற்குரிய அடிகளார் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தணிக்கை பெர்சென்டேஜ் பற்றி மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். எத்தனையோ நிறுவனங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, பல நிறுவனங்களுக்கு இப்போது இவ்வளவு தான் இருக்கிறது, ஏற்கெனவே இவ்வளவு இருந்தது, எத்தனை ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை புள்ளிவிவரங்களோடு சொன்னார்கள். அவற்றைப் பார்க்கும்போது, இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் இதே நிலைமையில் போனால், அறநிலையத்தினுடைய பட்ஜெட் போடுவதற்கே வாய்ப்பில்லாமல் போகும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போதே அந்தக் கோயில்கள் ரொம்ப சிரமப்படும் நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. லேண்ட் சீலிங், நிலப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு, உதாரணமாக ஸ்ரீரங்கம் கோயிலை எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் அனைத்துச் செலவையும் கோயில் வருவாயிலிருந்துதான் செய்கிறார்கள். எல்லாவிதமான செலவுகளையும் கோயில் பணத்திலிருந்துதான் செய்கிறார்கள். கோயிலுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தில், நிலங்கள், வீடுகள், கடைகள் மூலம் வரும் வருமானம் தான் ஜாஸ்தி, சில கோயில்களில் தான் உண்டியல் மூலம் அதிக அளவில் வருமானம் வருகிறது. நிலைமை அப்படி இருக்கும்போது, சமய நிறுவனமானாலும் சரி, கோயிலானாலும் சரி, வருமானம் குறைவாக இருக்கும்போது, இந்த மாதிரி தணிக்கைக்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு அடிகளார் அவர்கள் நல்ல முறையில் சுட்டிக்காட்டினார்கள். புள்ளிவிவரம். எல்லாம் சரியாகக் கொடுத்தார்கள். எங்கிருந்து கொண்டுவந்தார்களோ, சரியான புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். அதற்காக நாம் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலேகூட அவருடைய புகழ் ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1975 நவம்பர் 11]

(பிற்பகல் 6.30)

சர்க்கார் இப்போது 3½ பெர்சென்ட் என்று சட்டத்திலே போட்டிருப்பது பயங்கரமாக இருக்கின்றது. இந்த மாதிரி போக்கிலேயே போகலாமா? எந்த சட்டம் வந்தாலும் அது இந்து சமுதாயத்தைத்தான் பாதிக்கிறது. எந்த மதத்தையும் பாதிக்கின்ற மாதிரி இருக்கக்கூடாது. சர்க்கார் 1½ பெர்சென்ட் தள்ளிவிடலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்கள் பற்றியும், திருக்கோயில்கள் பற்றியும், அறங்காவல் நிறுவனங்கள் பற்றியும் கொஞ்சமாவது பற்றுதல் இருக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். சட்டத்திலே வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. தர்ம ஸ்தாபனங்கள், கோயில்கள் இவைகளில் நல்ல நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. குறை சொல்வதற்கில்லை. திருவாவடுதறை ஸ்தாபனம் நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் நிர்வாகம் நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. இவைகளில் எல்லாம் என்ன குறை இருக்கிறது? இப்போது இதைச் செய்ய வேண்டுமா என்பதைப் பற்றிச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நபர்கள்பற்றி நாம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் நிர்வாகம் பற்றிக் குறை சொல்ல முடியாது. நன்றாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சமய ஸ்தாபனங்கள் பிற்காலத்தில் பாதிக்கப்படும். அந்த ஸ்தாபனங்கள் பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு சட்டம் செய்தால் மிகக் கஷ்டமாகி விடும். ஜனநாயகத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்போதைக்கப்போது ஒரு ஆணை போட்டாவது வழி செய்யலாம். போகிற போக்கிலேயே போய்ச் கொண்டிருப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. தெய்வீகப் பேரவை . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: 'போகிற போக்கைப் பார்த்தால்' என்று திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் எதைக் குறிப்பிட்டார்கள்? திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட "போகிறபோக்கைப் பார்த்தால்" என்பது யாரை, எதைக் குறித்து என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் எதைச் சொல்கிறேன் என்றால், ஜனநாயக நாட்டிலே, ஜனநாயகத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற மேம்பர்களும், அரசும் எந்த மதத்தையும் போற்றுபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். வருங்காலத்தில் இப்படியே போனால் அப்படி

1975 நவம்பர் 11] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நிசப்தர்]

இருக்குமோ என்றுதான் சொல்கிறேன். தற்கால அமைச்சர்களைப்பற்றிச் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. இப்போதே இப்படி இருந்தால், வருங்காலத்தில் இவைகள் எப்படி இருக்கும் என்றுதான் சொல்கிறேன். இந்து மதத்தின் கொள்கைகளைப் பாதுகாக்கும் அளவில் தெய்வீகப் போவை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதற்கு ஊக்கம் அளிக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தர்மகர்த்தா குழுவானது முறையாக நடக்கவில்லை என்பதை அரசு அறியும். ஆனால் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே அந்த தர்மகர்த்தா குழுவைப்பற்றிக் கொடுத்த விளக்கம் சரியில்லை. அரசு அதிகுள்ள குறைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை அகற்றவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்றாலும்கூட, இதிலே குறைபாடுகளைக் காணுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில், போர்ட் ஆப் டிராஸ்டிஸ், தர்மகர்த்தா குழு இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே இருந்தாலும்கூட, பல திருக்கோயில்களிலே தர்மகர்த்தா குழு இல்லாத நிலை இருப்பதும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏதோ காரணம் இருக்கிறது. காரணம் இல்லாமல் இல்லை. காரணங்களை நாம் நிச்சயமாகக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி திருத்தம் இல்லாமலேகூட, தொடர்ந்து நல்ல அளவில் அதிகாரிகளைக் கொண்டு இயங்கும் திருக்கோயில்களும் தமிழ் நாட்டிலே உண்டு. அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றுதானா என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்த மட்டிலே, இந்த தர்மகர்த்தா குழுவினர் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. வேண்டும் என்றும் நான் கருதவில்லை. சட்டத்திலே வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படாமலிருப்பது சரியல்ல. தர்மகர்த்தாவை நியமன காலத்திற்கு முன்னாலேயே அரசு நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி நியமிக்கும்போது, அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். சட்டப்படி 'கடவுள் நம்பிக்கை உண்டு' என்று எழுதித் தரவேண்டும் என்று இருக்கிறது.

என்னுடைய சொந்த அனுபவம் ஒன்று இருக்கின்றது. அதை இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் பழனியிலே உள்ள திருக்கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்தக் கோயிலிலே இப்போது புதிதாக ஒரு அறங்காவலரை நியமித்திருக்கின்றார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். நான் சென்றபோது, அன்று காலை 11 மணி அளவில் பூஜை ஆரம்பமாயிற்று. 11 மணி

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 11]

அளவில் ஆரம்பமான பூஜை, மாலை 2½ மணி வரையில் நடந்து முடிந்தது. இந்த 11 மணியிலிருந்து மாலை 2½ மணி வரையில் அறங்காவலர் அவர்கள் அங்கே இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர் ஒரு முக்கியஸ்தர் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அவருடைய பெயர் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் குடும்பத்தினர், உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோருடன் அங்கு வந்திருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது குறித்து நான் மகிழ்ச்சிதான் அடைகிறேன். அன்று நடந்த பூஜைக்குப் பிறகு திருநீறு வந்திருந்தவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த அறங்காவலர் தனக்குத் திருநீறு வேண்டாம் என்று சொல்லி, அங்கு இருந்தவர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்தார்கள்.

திரு. க. அறிவுமுகன் : அவர் நாமம் போடுபவராக இருக்கும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அவர் நாமம் போடுபவர் என்பது அல்ல பிரச்சினை. திருநீறு வழங்கப்பட்டால், அதைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் பார்ப்பார்கள். மரியாதைக்காகக் கூட வாங்கிக் கொள்ளாமல், உறவினர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி சொன்னார்கள்.

திரு. க. அறிவுமுகன் : அறங்காவலர் அவர்களுக்கு அந்தக் கோயிலிலேயே அதிக மரியாதையைச் செய்து, மற்றவர்கள் அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : கோயில்களில் எல்லோருக்கும் தான் கொடுக்கிறார்கள். மரியாதை என்பது வேறு. லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வந்தாலும், திருநீறு கொடுப்பார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : திருநீற்றை வாங்கிக் கீழே போடாமல், வாங்காமல் இருந்தார்களே, அதவே போதும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : விபூதி பூசி, குங்குமம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் பக்தி உள்ளவர்கள், விபூதி பூசாதவர்கள் எல்லாம் பக்தி இல்லாதவர்கள் என்று நினைப்பதற்கில்லை. இதுபற்றி தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் இலக்கியத்தோடு, கவிதைகளாகவும் உவமையாகவும் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், இந்து சமதாயத்தில் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவரா என்று கேட்டு, அதை அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். பரிசீலனைக்குப் பிறகுதான் நாம் அவர்களை அறங்காவலர்களாக இருக்க அனுமதிக்கிறோம். கடவுள் பக்தி இருக்கின்றவர்கள்

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

என்று வெளி உலகத்திற்குக் காட்டிக்கொண்டு, திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு பல தவறுகள், ஆண்டவனுக்குப் பிள்ளை திரை மறைவில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், திருநீறு பூசிக்கொள்வதைப்பற்றியும், கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவன் யார், கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவன் யார் என்பதுபற்றியும் சிறந்த விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். அதிலே மாறுபட்ட கருத்து எதுவுமே எனக்குக் கிடையாது அந்த நியமனத்திற்கு முன்னாலேயே அதிகாரிகளை அழைப்பி அந்தப் பகுதிக்கு நேராகச் சென்று பரிசீலிப்பதாகவும், பின்னர் நியமிப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பரிசீலனை எப்படி இருக்க முடியும் என்று என்னைக் கேட்டால், அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைத் தவிர வேறுவிதமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் மூலமாகத்தான் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்க முடியும் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல முடியும். நான் குறிப்பிட்ட நபர் காலே 11 மணியிலிருந்து மாலை 2½ மணி வரை பூஜை நடக்கும் வரை இருந்தார்கள். கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவராக இருந்தார்கள். அவர் மிகுமிகக் கவனமாக அங்கு நடந்துகொண்டிருந்த அராதனைகளையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வளவு தூரம் கவனித்துக்கொண்டிருந்தவர் திருநீறு ஏன் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் எனக்கு விளக்கவில்லை. திருக்கோயிலிலே திருநீறு வழங்கப்படுகிறது. அதைப் பெறுவதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கொடுக்கும்போது மரியாதைக் காசாவது வாங்காதது, உண்மையிலேயே இந்த நிர்வாகத்தை அவமதிப்பதாகத்தான் ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அமைச்சரவர்களே, நன்றி. ஒருவர் திருநீறு வாங்கிப் பூசிக் கொண்டால் கான் பக்கிமான் என்று அர்க்கமா? வாங்கிப் பசாவிட்டால் பக்கிமான் இல்லையா? இது குறித்து உறுப்பினர் அவர்களின் விளக்கம் தேவை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கருத்துக்கு நான் அப்பொழுதே பதிலாகச் சொல்லிவிட்டேன். இருந்தாலும் பனை முடிவடையும் வரை எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டிருந்தவர் கடைசி

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 11]

நேரத்தில் திருநீறை வாங்காமல் இருந்ததைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிலர் திருநீறை வாங்குவார்கள் மரியாதைக்காக, ஆனால் நெற்றியில் பூசமாட்டார்கள். அதைக்கூட அவர் செய்யவில்லை என்பதைத்தான் நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு வீட்டுக்கு விருந்தாளி வந்தால்கூட, வீட்டிலுள்ளவர்கள் காபி கொடுத்தால், அதைச் சாப்பிட மாட்டேன் என்று எந்த விருந்தாளியாவது சொன்னால், அது வீட்டுக்காரர்களை அவமானப் படுத்தியதற்குச் சமமாகும். அந்தக் காபியை கையில் வாங்க வாவுது செய்ய வேண்டும். அதுபோல கொடுக்கப்பட்ட திருநீறை அவர் கையில் வாங்கியாவது இருக்கலாம். இதில் யார் பக்திமான், யார் பக்திமான் இல்லை, என்பதைப் பரிசீலிக்க முடியாத ஒரு நிலை இருப்பதால்தான், இத்தகைய கேடுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: பக்திமானை எப்படித் தெரிந்து கொள்வது? உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை வரவேற்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, யார் பக்திமான் என்பது கண்டுபிடிக்க முடியாத ஒன்று என்பதை நான் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்றும் பரிசீலனைக்குப் பிறகுதான் அவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்கிறோம் என்றும் சொன்னதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொன்னேன். ஒருவர் பக்திமானா இல்லையா என்பதை அவருடைய செயல்களிலிருந்தும், பக்கத்தில் விசாரித்தும் உறுதிப்படுத்தலாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் 'ஆடிட் ரீஸ்' 3½ சதவிகிதம் என்று விதித்திருப்பதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே உள்ள 1½ சதவிகித வரியே அதிகமானது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் இன்றைய தினம் வருவாய் உள்ள கோயில்கள் மிக மிகக் குறைவு. அதே நேரத்தில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானமுள்ள கோயில்களின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக ஒரு தணிக்கையாளரை நியமித்தால், என்ன செய்வது? அதிகமான வருமானத்தை பக்தர்களுக்கோ, கோயில் பணிகளுக்கோ செலவழிக்கும் வகையில் தணிக்கைக் கட்டணத்தை 1½ சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய சொந்த விருப்பம் ஒன்றை நான் இங்கே

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருச்சியில் உள்ள ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலிலிருந்து ஆண்டுதோறும் 7 லட்சம், 8 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆனால் பெரும்பகுதி சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து தான் வருகிறது. பெரும்பகுதி வருமானம் அதிலிருந்து வந்தும், சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயில் சரியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து சரியான பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. 7 அல்லது 8 லட்சம் ரூபாய் வருமானத்தில் 5 அல்லது 6 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து மட்டும் கிடைக்கிறது. மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. அந்த வருமானத்தில் பெரும்பகுதி சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து வந்தது. லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள திருக்கோயில்கள் இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்திருக்க முடியாது. சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலுக்கு ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலுக்கு அவ்வளவாக இல்லை. ஆகவே சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலுக்குச் செலவிடுவது முறையாகாது. இவ்வளவு வருமானம் சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலிலிருந்து வந்தம்கூட, அந்தக் கோயிலுக்குப் போய் வரக்கூடிய வழிகூட சரியாக இல்லை. ஆகவே இரண்டு கோயில்கள் இணைந்திருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் போக்கி, தனித் தனித் திருக்கோயில்களாக, தனித் தனி நிர்வாகங்களாக அமைக்க வேண்டுமென்றும், சமயபுரம் மாரியம்மன் திருக்கோயிலுக்குப் போய்வர சரியான வழி அமைக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு நில ஆர்ஜித முறையிலாவது நிலத்தை வாங்கி ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

காண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு மேலவைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானங்களின் பேரில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை யெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்தத் தனிக்கைக் கட்டணத்தை $\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திலிருந்து $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டி, அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள். கோயில்கள் பாதிக்கப்பட வேண்டும், அற நிலையங்கள் பாதிக்கப்பட வேண்டும், நிர்வாக அமைப்பு பாதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் தனிக்கைக் கட்டணம் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திலிருந்து

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1975 நவம்பர் 11]

3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தப்படவில்லை என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தணிக்கை முறையைப் பொறுத்த வரை, வாரிய அமைப்பில் இருந்தபோது தனியார் தணிக்கையாளர் முறை தான் நடைபெற்று வந்தது. தனியார் தணிக்கை செய்தபோது, சரியாகத் தணிக்கை செய்யப்படாத காரணத்தால் தான், துறையே தணிக்கையை நடத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டு, 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் துறையிலுள்ள தணிக்கையாளர்கள் தணிக்கை செய்வதுடன், 1951 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னும் 1971 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பும் உள்ள கணக்குகளும் சரிபாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதிகாரிகளையும் ஊழியர்களையும் பொறுத்தவரை, அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள், அதனால் தான் அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது என்று யாரும் சங்கடப்படத் தேவையில்லை. 1966-67-ல் நம்முடைய துறையினுடைய நிர்வாகத்திலே இருந்த நிறுவனங்களுடைய எண்ணிக்கை சுமார் 9 ஆயிரம். இன்றைக்கு நிர்வாகத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 25 ஆயிரம். மறுபடியும் ஏராளமான நிறுவனங்களை நம்முடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர இருக்கிறோம். எதிர்காலத்திலே இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான நிறுவனங்களை அறநிலையத் துறையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, வேலைப்பளுவும் அதிகமாகிவிட்ட போதிலும், 1966-ல் எந்த அளவு இதில் ஊழியர்கள் இருந்தார்களோ, எந்த அளவு அதிகாரிகள் இருந்தார்களோ, அதே அளவுக்குத் தான் இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த ஊழியர்களை வைத்து, கூடுதல் வேலை வாங்குகிறோம். அதிகமான ஊழியர்களையும் அதிகாரிகளையும் நியமித்து இலாகாவுக்குக் கூடுதல் செலவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. 1966-ல் இருந்த அதே அளவு ஊழியர்களும் அதிகாரிகளும் தான் இன்றைக்கும் பணியாற்றக்கொண்டு வருகிறார்கள். சம்பளம், பயணப்படி மற்றும் பல்வேறு நிதி நிலைமைகளை அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் இவர்களுக்கும் நாம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கின்ற காரணத்தால் தான், நமக்குச் செலவு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. போன ஆண்டுக்கும் இந்த ஆண்டுக்கும் உள்ள செலவை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கூட, போன ஆண்டு 15.70 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டதற்கு மாறாக, இந்த ஆண்டு 19.36 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நாம் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கும் தணிக்கையாளர் கட்டணத்தை கூட நாம் எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் ½ சதவிகிதத்திலிருந்து 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்திவிடவில்லை. வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், 'கிராப் சிஸ்டம்' என்ற அடிப்படையில் உயர்த்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் 5 ஆயிரம் ரூபாய், 2 லட்சம் ரூபாய் இப்படியெல்லாம். வருமானம் வருகின்ற நிறுவனங்களிலிருந்து தணிக்கைக் கட்டணமாக 2 சதவிகிதம் தான் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 5 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வருமானமுள்ள நிறுவனங்கள் தணிக்கையாளர் கட்டணமாக 3½ சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்கூட, சில நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்படும். இப்பொழுது நாம் ஏற்படுத்தியுள்ள முறைப்படி 999 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வரக்கூடிய திருக்கோயில்கள் தணிக்கைக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் 1½ சதவிகிதம் தணிக்கைக் கட்டணம் போட்டிருக்கிறோம். 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இரண்டு சதவிகிதம் தணிக்கைக் கட்டணம் போட்டிருக்கிறோம். 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் 2½ சதவிகிதம் தணிக்கைக் கட்டணம் போட்டிருக்கிறோம். 60 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் 3 சதவிகிதம் தணிக்கைக் கட்டணம் போட்டிருக்கிறோம். 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் 3½ சதவிகிதம் தணிக்கைக் கட்டணம் போட்டிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் தணிக்கைக் கட்டணத்தைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். எந்த வகையிலாவது இந்தத் திருக்கோயில்களும், அற நிலையங்களும், நிறுவனங்களும் பாதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணத்தில் உயர்த்தப்படவில்லை. இப்படி கட்டுப்படுத்தியதன் மூலம் நமக்கு 24 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும். இப்பொழுது நமக்கு நிர்வாகச் செலவு 19.70 லட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது. இந்த 24 லட்சம் ரூபாயை வைத்துத்தான் நாம் செலவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் இந்தச் செலவு இன்னும் அதிகமாகக்கூடும். மேலும் 49 ஆயிரத்துக்கு அதிகப்படியான நிறுவனங்களை நாம் மேற்கொள்ள இருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக, நமக்கு இப்பொழுது இருக்கின்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில் பல அறக் கட்டளைகள், அறச் சாலைகள் இவற்றை எல்லாம் நிர்வாகத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் போது இதன் கீழ் லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் வரக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அவற்றின் கணக்கை தணிக்கை செய்ய மேலும் தணிக்கையாளர்கள் தேவைப்படுவார்கள், மேலும் அதிகாரிகள் தேவைப்படுவார்கள், மேலும் ஊழியர்கள் தேவைப்படுவார்கள் என்பதால் தான், இதைச் சேமைத்து 'சிலாப் சிஸ்டத்தின்' அடிப்படையில் உயர்த்தியிருக்கிறோமே

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 நவம்பர் 11]

யல்லாமல், வேறு நோக்கம் அல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி தனிப்பட்ட ஒருசில உதாரணங்களை எல்லாம் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். சில வங்கிகளிலே குறைந்த கட்டணம் இருப்பதாகவும், கல்லூரிகளிலே குறைந்த கட்டணம் இருப்பதாகவும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனில் குறைந்த கட்டணம் இருப்பதாகவும் எடுத்துக்கூறினார்கள். நம்முடைய நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ மாவட்டத்தின் தலைமையிடத்திலோ மாநிலத்தின் தலைமையிடத்திலோ 'ஆடிட்' செய்வதில்லை. தமிழ்நாடு பூராவும் பரந்து இருக்கின்ற கோயில்கள் உள்ள இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று அந்த நிறுவனங்களிலுள்ள செலவுகள் அனைத்தையும், வருவாய் அனைத்தையும் தணிக்கை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமமாக திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று நாம் தணிக்கை செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால் தான், இந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை, கட்டண உயர்வு சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் தணிக்கை செய்யும் முறையை ஆரம்பத்திலிருந்தே செய்து வருகிறோம். 1951 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே எப்படி எப்படியெல்லாம் தணிக்கை செய்தார்களோ, அதே முறையில்தான் நாம் தணிக்கை செய்து கொண்டு வருகிறோம். முன்பு நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் குறைவாக இருந்தது. அப்பொழுது நிர்வாகச் செலவும் குறைவாக இருந்தது. இப்பொழுது அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் எல்லாச் சலுகைகளையும் இவர்களுக்கும் வழங்குகிறோம். அதன் காரணமாக அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதியம், பஞ்சப்படி, பயணப்படி போன்றவைகளை உயர்த்தும்போது, நாமும் இவர்களுக்கு அவற்றை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதன் காரணமாகத்தான் நமக்குச் செலவு அதிகமாகி வருகிறது. ஆகவே நிர்வாகம் பாதிக்கப்படாத வகையில் 'ஸ்லாப் சிஸ்டம்' வைத்திருக்கிற காரணம்

(பிற்பகல் 6-50)

தால், அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரம்பரை அறங்காவலர்கள் உள்ள கோவில்களில் தவறான நிர்வாகம் இல்லாது போனாலும், எதற்காகக் கூடுதல் அறங்காவலர்களை நியமிக்கலாம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தவத்திரு அடிகளார் அவர்களும், திரு. கணபதி அவர்களும் இங்கே பேசுகிற போது குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, பரம்பரை அறங்காவலர்களாக, மடாதிபதிகளாக உள்ள கோவில்களில் கூடுதலாக நியமிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை. அரசியல் சட்டத்

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

திலே அதற்கு விதிமுறைகள் இல்லை என்பது தவத்திரு அடிகளார் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆனால் பரம்பரை அறங்காவலர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்கள் ஏராளமான அக்கிரமங்கள் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கோவில்களைக்கூட பட்டியல் போட்டுக் காட்ட முடியும். பரம்பரை அறங்காவலர்கள் என்ற தகுதியை வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்க ஆணையாளரிடத்திலோ, அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளிடத்திலோ அனுமதி பெறாமல், இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைத் திருப்பணி செய்வதற்கென்று செலவிடுகிறார்கள். மதிப்பீடுகள் செய்யப்படாமல் 'எஸ்டிமேட்டுகளுக்கு' அனுமதிக்கூட வாங்காமல், லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பாழாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிற நேரத்தில், உடனடியாக ஆணையாளரோ அல்லது ஆணையாளரோ குறிப்பிட்ட பரம்பரை அறங்காவலருக்கு "உங்களுடைய நிர்வாகத்திலே இன்னின்ன ஊழல்கள் இருக்கின்றன, இப்படி எல்லாம் தவறான முறையில் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள், ஆகவே ஏன் கூடுதலான அறங்காவலரை உங்களுடைய நிறுவனத்துக்கு நியமிக்கக்கூடாது என்பதற்கு இந்த நோட்டீஸ் கண்ட 15 நாட்கள் அல்லது இரண்டு மாதத்திற்குள் விளக்கம் தரவேண்டும்." என்று நோட்டீஸ் விடப்படுகிறது. அவரும் ஏதாவது பதில் எழுதி அனுப்புகிறார். அந்தப் பதிலை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், உடனே இன்னொரு அறங்காவலரை நியமிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அதை எதிர்த்து கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். மாவட்ட நீதி மன்றம், உயர்நீதி மன்றம், அடுத்து சுப்ரீம் கோர்ட் என்று சென்று, இப்படியாக குறைந்தது ஐந்தாண்டுக் காலம், 10 ஆண்டுக் காலம் அந்த நிர்வாகத்தையே பாழாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோவிலுக்கும், அந்த நிறுவனத்துக்கும், பொதுமக்களுக்கும் பயன்படாத வகையில், சில மோசமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தாலேதான் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோமே தவிர, பரம்பரை அறங்காவலர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நாம் செய்யவில்லை. எங்கெங்கே தவறான நிர்வாகம் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கே ஊழல் இருக்கிறதோ, அந்தந்த இடங்களில் இந்தச் சட்டத்தைப் பிரயோகப்படுத்தி, நல்ல திறமையான நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, எதிர்காலத்திலே நாம் இதை உபயோகப்படுத்துவோமே தவிர, நிச்சயமாக தவறான வழியிலே இந்தச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்படமாட்டாது என்ற உத்தரவாதத்தை நான் இந்த நேரத்திலே கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி, நிர்வாக அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும், அரசாங்கத்திலே தேர்வு செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு நேடியாக அவர்கள்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 நவம்பர் 11]

நியமிக்கப்படுவதால், கோவில்களிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நிலைமைகள் அவர்களுக்குப் புரியாது என்ற கருத்தை தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலேதான், தமிழ் நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்வு செய்யப்பட்டு, இந்தத் துறையிலே முதிர்ச்சி பெற்ற அதிகாரிகள், அல்லது ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள், அல்லது மதத்துறையிலே உள்ள நிபுணர்கள், தவத்திரு அடிகளாரைப் போன்றவர்களை எல்லாம் அழைத்து, அவர்களாலே இந்து மதத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சிறப்பு அம்சங்கள், கோவிலிலே உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் போன்றவைகள்பற்றி இரண்டு மாத கால அளவில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பின்னாலேதான் அவர்களை கோவிலிலே நியமிக்க வேண்டும் என்று யோசித்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே அந்த நடைமுறையை சீக்கிரத்திலே பின்பற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்தத் துறையின் மூலம் இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற செய்தியையும் இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல் பல நிறுவனங்கள் கட்டணம் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் ஏற்கெனவே வறட்சி ஏற்பட்டபோது குத்தகைதாரர்களுக்குச் சலுகை தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பல சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அதனால் சில இடங்களிலே குத்தகை வராமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமையில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருக்காது என்ற நோக்கத்தில்தான் நாம் இந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் எந்த நிறுவனமும் பாதிக்கப்படாத வகையில் நாம் பார்த்துக்கொள்வோம் என்ற உறுதிமொழியையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊதிய உயர்வைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கோவில் ஊழியர்களைப்பற்றி யாரும் சிந்திக்காத நேரத்திலே, கோவில்களிலே 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதால், அவர்களுக்கு வருடந்தோறும் ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது, அவர்கள் வேலையை நிரந்தரமாக்குவது என்ற சலுகைகள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கோவில்களை எட்டு வகையாகப் பிரித்து, அதன் அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு நாம் ஊதிய உயர்வைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத மிகப் பெரிய சலுகை தமிழ் நாட்டு அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டம்' என்று அரசு ஊழியர் பணி செய்யும் காலத்தில் இறந்துவிட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு அரசின் சார்பிலே 10 ஆயிரம் ரூபாய் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சலுகை கோவில் ஊழியர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கும் இந்தச்

(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975)

1975 நவம்பர் 11] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த ஊழியர்கள் 10 ரூபாய், 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்ற அளவிலே சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டியது நியாயம் என்பதை உணர்ந்து செய்திருக்கிறோம். அது கூட எல்லா ஊழியர்களும் மாதந்தோறும் 10 ரூபாய் செலுத்துவது என்பது முடியாத காரியம் என்பதால், அரசு ஊழியர்களுக்கு இன்சூரன்ஸ் அடிப்படையிலே மாதந்தோறும் ஒரு ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு நாம் 10 ஆயிரம் ரூபாய் தருவது போல், இன்சூரன்ஸ் நிறுவனம் சம்மதிப்பது சந்தேகம் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, இந்தத் துறையே இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே அவர்களிடமிருந்து 2 ரூபாய், 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று மூன்று வகையாகப் பிரித்து, வசூல் செய்வது இரண்டு ரூபாய் கட்டுகிறவர் தன்னுடைய பணிக்காலத்தில் இறந்து போனால் அவர் குடும்பத்திற்கு 2,000 ரூபாயும், 5 ரூபாய் கட்டுகிறவர் தன்னுடைய பணிக்காலத்தில் இறந்துபோனால் 5,000 ரூபாயும், 10 ரூபாய் கட்டுகிறவர் இறந்துபோனால் 10 ஆயிரம் ரூபாயும் கொடுக்கப்படும் என்ற திட்டத்தை கடந்த ஜூன் மாதம் 3-ம் தேதியிலிருந்து செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். சம்பள உயர்வாக இருந்தாலும், அல்லது அவர்களைப் பாதுகாப்பதாக இருந்தாலும், எந்த வகையிலும் குறைவுபடாமல், குறுகிய காலத்திலே இம்மாதிரியான நல்ல காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் சமய புரம் மாரியம்மன் கோவிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கோவிலைப் பொறுத்த அளவிலே, மேம்பாடு செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் இருப்பவர்கள்கூட, ஸ்ரீரங்கம் கோவிலிலிருந்து சமயபுரம் மாரியம்மன் கோவிலைப் பிரித்து தனி நிர்வாகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை என்னிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள்கூட எழுத்துமூலமாக கோரிக்கையை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எப்படிப் பிரிப்பது, எந்த வகையிலே பிரிப்பது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், தமிழ் நாட்டிலே இன்னும் சில கோயில்களைப் பிரிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் முடிவெடுக்க விடும். அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் முடிவெடுக்க முடியுமே தவிர, உடனடியாக அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற நியாயமான கோரிக்கையை அரசு பரிசீலித்து நல்ல முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது ஆபத்தான கோரிக்கையும்கூட. ஏனென்றால், மதச்சார்பற்ற மீனாட்சி அம்மன் கோவிலிலிருந்து

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 1°

திருப்பரங்குன்றம் கோவிலைப் பிரித்துவிட்டால், மீனாட்சி அம்மன் கோவிலை மூட வேண்டியதுதான். திருப்பரங்குன்றம் கோவிலை வைத்துத்தான் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லக்கூடாது என்று நினைத்தேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். மீனாட்சி அம்மன் கோவில் மட்டும் தன்னுடைய நிர்வாகத்தில் நடைபெற்றால், நிச்சயமாக அது பாதிக்கப்படாது. ஆனால் அந்தக் கோவிலைச் சார்ந்து 16, 17 துணைக் கோவில்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது முடிவெடுக்கும்வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்தத் துணைக் கோவில்களை எப்படி நடத்துவது, திருப்பரங்குன்றம் கோவிலுடன் இணைத்து நடத்துவதா? அல்லது தனியாக நடத்துவதா என்பதை ஆராய்ந்து பிரிப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம். ஆனால் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இப்போது அரசாங்கத்திற்குக் கிடை யாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நானேய தினமே பத்திரிகையில் போட்டு, இதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடை யாது. சமயபுரம் மாரியம்மன் கோவிலைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கோவில்களிலே தனிக்கைக் கட்டணத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு, எப்போதும் இந்த நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில், தாய்மையான நிர்வாக மாக இருக்க வேண்டும், சிறந்த நிர்வாகமாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்து அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. எங்காவது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில தவறுகள் நடைபெற்றிருந்தாலும்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் அவைகளைப்பற்றித் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த வர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேண்டியவர்களா, வேண்டாதவர்களா என்றெல் லாம் கூடப் பார்க்காமல், கண்டித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். தொடர்ந்து அந்த நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடைபெறுவதற்கு உறுப்பினர்

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

களுடைய யோசனைகள் உறுதுணையாக இருக்குமென்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-00)

நவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஆலயங்களில் ஊழியம் செய்பவர்கள், ஊழியம் செய்யும்போது இறந்துபோனால், நிதி கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை, அரசு செய்திருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது; பாராட்டுக்குரிய பணி. அந்த நிதியை எதிலிருந்து, எப்படித் தருகிறார்களென்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தன்னிலை விளக்கமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் இரண்டு விழுக்காடு இருக்க வேண்டுமென்று திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு விழுக்காடு என்று ஸ்லாப் சிஸ்டத்தில் வரும்போது, அரசாங்கத்தின் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு கூடும், குறையுமென்பது மாதிரி இருக்குமென்பதால்தான் அப்படிக் கொடுத்தேனெயொழிய சகட்டுமேனியாக வருமென்று கொடுக்கவில்லை. அப்படியிருந்தாலும், இரண்டு விழுக்காடு என்று வரும்போது, மேல் வருமானமுள்ள கோவில்களின் மிகுதியும் பாதிக்குமென்ற அடிப்படையில்தான் கொடுத்தேன்.

ஒரு முக்கியமான செய்தியை அமைச்சரவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கோவிலை, மற்றொரு கோவிலிலிருந்து பிரிப்பதென்பதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அது எந்த அளவுக்குப் பின்னால் போகுமென்பது புரியவில்லை. ஒன்று கோவில்களிலே அடிப்படையான உணர்வுபூர்வமான இணைப்பை ஏற்படுத்த வழி வகை காண வேண்டும். அல்லது வசதியுடைய கோவில்களிலிருந்து 1 விழுக்காடு, 2 விழுக்காடு என்று பணத்தை எடுத்து, பலகீனமாக, தேவையான கோவில்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நண்பர் திரு. ராஜகாபால் அவர்கள் பேசும்போது, காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு கோவிலில் பூஜையே இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னொரு கோவிலில் தங்க ரதம் செய்கிறோம். எனவே இதிலுள்ள சிக்கல்களுக்கு கெல்லாம் தீர்வு காண, ஒன்று, ஒருமைப்பாடு உள்ளதாகச் செய்வது; இரண்டு, ஒவ்வொரு கோவிலிலிருந்தும் ஒரு விழுக்காடு, இரண்டு விழுக்காடு என்று எடுத்து, பலகீனமான கோவில்களைப் பராமரிக்க பங்கிட்டுக் கொடுக்க பொது நிதி ஏற்படுத்துவது. இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கோவில்களினுடைய ஊழியர்கள் தங்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்துவிடும்போது, அவர்களின்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 நவம்பர் 11]

குடும்பங்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டத்திற்காக, ஊழியர்களிடையே பலவிதமான சம்பள வேறுபாடுகள் இருப்பதால், 2 ரூபாய், 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று மூன்று திட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம். 2 ரூபாய், 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்பதை அவர்களுடைய சம்பளத்திலேயிருந்து பிடித்தம் செய்கிறோம். அந்தப் பணத்தை, ஆணையாளரிடம் ஒரு பொது நிதி ஏற்படுத்தி, அதில் சேர்க்கிறோம். அந்த நிதியிலிருந்து, ஆணையாளர் மூலமாக ஊழியர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிதி வழங்கப்படும். எல்லாக் கோவில்களிலும் பணியாற்றும் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை 50,000 இருக்குமென்று கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காலவரையறை கொடுத்து, எந்தெந்த ஊழியர்கள், எந்தெந்த கோவில்களில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்ற விவரத்தைப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில்கூட கோவில்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோவில்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்களின் பெயர்கள் இந்தப் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை. அந்தப் பெயர்களுையெல்லாம் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று, கடந்த மூன்று, நான்கு மாதங்களாக அத்துறையிலுள்ள அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்தார்கள். இன்றைக்கு சுமார் 25,000 ஊழியர்கள் தான் தங்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து, இன்ன கோவில்களில் பணியாற்றுகிறோம், இன்ன சம்பளம் வாங்குகிறோமென்ற விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். சிலர் இந்தத் திட்டமே வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் நலன்களைப்பற்றிப் புரியாத காரணத்தால், அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிறார்களென்று நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும், அவர்களிடத்திலும் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கி, மேலும் எவ்வளவு கூடுதலான பணியாளர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியுமோ, அவ்வளவு பணியாளர்களைச் சேர்க்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி 1-ம் தேதிக்குள் இந்தத் திட்டத்தில் சேர விருப்பமுள்ள பணியாளர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படலாம் என்று அறிவிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஊழியர்கள் கொடுக்கும் நிதியெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு, ஆணையாளர் நிதியில் சேர்க்கப்பட்டு, அவர்கள் இறக்கும்போது, கிழேயுள்ள அதிகாரிகளால் விசாரிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பின்னர் உரியவரிடம் ஆணையாளர் மூலம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நிதி வசதியில்லாத கோவில்கள் எப்படியெல்லாம் பராமரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுபற்றிய யோசனைகளை தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதை எப்படியெல்லாம் செய்யலாமென்பதை தவத்திரு அடிகளார் போன்றவர்களோடு கலந்து பேசி, அந்தத் துறை நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கு

1975 நவம்பர் 11]

மென்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 7.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் திருத்தம் முறையானதல்ல. எனவே திருத்தத்தை முன்மொழியாமல், கருத்தை மாத்திரம் தெரிவிக்கலாம். ஒரு பிரிவை நீக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுக்கக்கூடாது. ஆனால் அந்தப் பிரிவு ஒட்டுக்கு வரும்போது, அதைப்பற்றிப் பேசலாம்; எதிர்த்து ஒட்டு போடலாம். கருத்து சொல்லலாம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தில் ஐயம் கொண்ட சில சங்கதிகளுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், பொது விவாதத்திலே பதில் சொல்லுகிறபோது, சில முக்கியமான திருமடங்கள், கோவில்கள் இதில் கட்டுப்படாதென்று சொல்லி யிருப்பதால், திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

பிரிவு 7, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 8.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பிரிவு 8-ம் அதேபோன்று இருப் பதால், தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : துணைத் தலைவரவர்களே, 8-வது விதியில் அறங்காவலர் குழுவைக் கலைப்பதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலைத்தல்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1975 நவம்பர் 11]

என்று தீர்மானித்த பிறகு, தனித் தனியே, வெவ்வேறு விதிகளின்கீழ், அந்த அறங்காவலர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசுக்குப் பூரண அதிகாரம் இருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது, கூண்டோடு ஒரு அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க வேண்டுமென்பதற்கான விதிமுறை அவசியம்தானா என்பதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இப்போது அப்படிக்கலைக்கும் அதிகாரத்தை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்த பிறகு, மேல்முறையீடு செய்ய வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தம் அவசியமாக இருந்தாலும், ஆணையாளருக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், அரசுக்கு மேல்முறையீடு செய்ய அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அரசே குழுவைக் கலைத்துவிட்டால், பிறகு மேல்முறையீடு செய்யும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போகும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை—இந்தப் பிரிவை விட்டுவிட வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். அவசியமென்றால், அந்த அதிகாரத்தை முதல்படியில் ஆணையருக்கு வழங்க வேண்டும். எனவே இந்தப் பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, இந்தப் புதிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. ஏற்கெனவே, அறங்காவலர் குழுவிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, தனிப்பட்ட அறங்காவலர் விதி முறைகளுக்கு மாறுபட்டு, கோவிலின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டு நடந்தால், அவரை நீக்கம் செய்யலாமென்று அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சில அறங்காவலர் குழுக்கள் கோவில்களின் கொள்கைக்கு விரோதமாக, அரசின் கொள்கைக்கு விரோதமாகத் தீர்மானம் போட்டு, பிடிவாதமாக அதைச் செயல்படுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்படுவதால், இப்படிக்கலைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் முழுவதுமாக பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களைக் கலைக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது; அதேபோன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கலைக்கவும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதேபோல் இதற்கும் அதிகாரம் வேண்டுமென்றுதான் இத்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தவறான முறையில் இதைப் பயன்படுத்தி, அறங்காவலர்களைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வரவில்லை. இது, மேலும் அறங்காவலர் குழுக்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட உதவியாக இருக்குமென்பதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-10)

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அரசினுடைய கொள்கைக்கு எதிராகத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிச் செயல்படுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பி-

1975 நவம்பர் 11]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

பிட்டார்கள். எந்தக் கொள்கைக்கு எதிராக என்று அறிந்துகொள்ள விரும்பு
கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அரசினுடைய கொள்கை, ஒழுங்காக
இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை. கோயில் எந்த வழியில் நடைபெற
வேண்டுமோ அந்த வழியில் அதை நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்ற கொள்கை.

பிரிவு 8, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 9.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,
கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

(1) In clause 9, in the proposed sub-section (1) to section 55
of the principal Act—

between the words “office-holders or servants of a religious
institution” and the words “shall be filled”, the words “where
there is no hereditary servant” be inserted.

(2) In clause 9, in sub-clause (ii) to sub-section (4), the
following proviso be added:

“Provided that the competent authority shall be the here-
ditary trustee where there is one”.

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப்பட்டது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தீர்மானம் நிரந்தர, மற்றும் தற்காலிக
சிப்பந்திகளுடைய இடத்தை நிரப்புதல் பற்றியது. சில கோயில்களில் பரம்
பரையாக ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இடத்தை நிரப்புவ
தற்கு இது இடம் தருமா என்ற ஐயத்தினால் பரம்பரை அல்லாத ஊழியர்கள்
என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்
றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,
ஏற்கெனவே 1971-ஆம் ஆண்டில் நாம் கொண்டுவந்த திருத்தத்தின்படி, பரம்
பரை ஊழியர்கள் என்று கோயில்களில் யாரும் கிடையாது. அர்ச்சுனர்கள்
சட்டம் கொண்டுவந்த நேரத்தில், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு வந்து, தீர்ப்பு வழங்கப்
படுகிற நேரத்தில், வாரிசு பாத்தியதை அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டிய கட்டாய

464 தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள்
(திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1975

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 நவம்பர் 11]

மில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரம்பரைக் கோயில் என்று எந்த கோயிலும் இல்லாததனால், இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வலியுறுத்துகிறார்களா ?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : அர்ச்சகர்களை மட்டும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு சொன்னதல்ல. கோயில்களில் பல்வேறு ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த வேலைகளுக்கு பரம்பரையல்லாத ஊழியர்களை நியமிப்பது என்றால், இப்போது அதிகச் செலவு ஏற்படும். இப்போது இருப்பவர்கள் ½ ஏக்கர் நிலத்தை மட்டும் வைத்து அனுபவித்துக்கொண்டு, ஊழியம் செய்து கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களை நீக்கிவிட்டு சம்பளம் வழங்குகின்ற ஊழியர்களை நியமிப்பது என்றால், தற்போது ஏற்படும் செலவைவிட 25 விழுக்காடு செலவு அதிகமாக ஏற்படும். தற்போது நிலவும் நிதி நெருக்கடியில் இது சிக்கலை ஏற்படுத்தும் என்பதால், மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஏற்கெனவே ஊழியம் செய்பவர்களுக்கு நிலம்தான் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, புதிதாக வருபவர்களுக்கும் நிலம்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏராளமான பேர்கள் வருவார்கள். ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறார்களா ?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

(1) In clause 9, in the proposed sub-section (1) to section 55 of the principal Act—

between the words “office-holders or servants of a religious institution” and the words “shall be filled”, the words “where there is no hereditary servant” be inserted.

(2) In clause 9, in sub-clause (ii) to sub-section (4), the following proviso be added:

1975 நவம்பர் 11]

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

“Provided that the competent authority shall be the hereditary trustee where there is one”.

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 9, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 10, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் எழுந்துநின்று பக்கத்திலிருந்த அலுவலர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் அலுவலர்களோடு பேசுவதற்கு அவை நடக்கும் நேரத்தில் அனுமதிப்பதில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அமைச்சர்கள் பேசுவதற்கு உரிமை உண்டா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர்கள் பேசுவதற்கு உரிமையுண்டு.

பிரிவு 11.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிய விரும்பவில்லை.

பிரிவு 11, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 12 முதல் 15 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட

தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள்
(திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1975

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

[1975 நவம்பர் 11]

மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை காலவரையறையின்றி ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

பின்னர், அவை காலவரையறையின்றி ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-16)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

243. Notification issued with G.O. Ms. No. 632, Home, dated 16th April 1975, in regard to amendments to rules relating to Tamil Nadu Borstal Schools Act, 1925. [Laid on the table of the House under section 4 (4) of the Tamil Nadu Borstal Schools Act, 1925 (Tamil Nadu Act V of 1925).]

244. Notification issued with G.O. Ms. No. 302, Co-operated, dated 7th July 1975, in regard to an amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

245. Notification issued with G.O. Ms. No. 363, Housing, dated 2nd May 1975, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Slum Clearance Board Non-Technical Officers Service Rules, 1972. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971)].

246. Notification issued with G.O. Ms. No. 1510, Rural Development and Local Administration, dated 3rd September 1975, in regard to amendments to the Tamil Nadu Municipal Services Pension Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].